

FIBI SÁNDOR

KLEMEN TERÉZIA LAUDÁLÁSA

A Katedra Alapítvány és a Katedra Társaság tevékenységében immár nemes hagyomány, hogy évente az Alapítvány kuratóriumának döntése alapján a Katedra Napok ünnepi záróeseményeként átadják az arra érdemesült kollégának a Katedra-díjat. Ebben az elismerésben nem a jó vagy nagyon jó, esetleg a csak kiváló pedagógus részesülhet, hanem az, aki a kiválók közül is kiemelkedik. A kiválasztott, tehát a Katedra-díjas pedagógus elismerten is példává válik, méghozzá nemcsak a tantestületi vagy a szűkebb régióban tevékenykedő kollégák között, hanem az összes felvidéki magyar pedagógus követendő példaként tekinthet rá, hiszen pedagógiai munkásságában huzamosan példaértékű szintet ér el, aki nemcsak lelkiismeretesen és jól tanít, hanem képes olyan módszereket alkalmazni, amelyek segítségével meg is tanítja a tananyagot, sőt megtanítja alkalmazni is a megtanultakat. Akit minden diákja és minden érintett szülő tisztel, hiszen érzik, tudják, hogy a tanítási órákon, sőt a számukra szervezett külön foglalkozásokon, közös rendezvényeken, problémamegoldó, személyiségfejlesztő megbeszéléseken minden az ő érdekükben történik. Aki nem leereszkedik a diákjaihoz, hanem okosan, olyan különleges érzékkel és tisztelettel úgy emeli fel őket saját magához, hogy a tanulókat tudatosan is érzik e nagyszerű kapcsolat egyediségét és tiszteletreméltóságát. Aki nemcsak pedagógus, hanem lélekszobrász is, hiszen az előírt tananyag megtanítása közben tudatosan fejleszti diákjai kifejezőképességét, személyiségét, önbecsülését, ugyanis nem elégszik meg azzal, hogy az évszázadok óta alkalmazott módszerekkel ismertesse meg velük a tananyagot, hanem következetesen alkalmazni is megtanítja a megszerzett ismereteket, hiszen magyartanárként bevezeti őket az irodalmi művek alkotásának csodálatos világába is, diákjait versírásra, szinte irodalmi értékű rövidebb prózai művek önálló alkotására is megtanítja. Arra neveli őket, hogy sohase elégedjenek meg azzal a tudással, amellyel pilla-

natnyilag rendelkeznek, úgy vezeti őket, hogy vágyaik, terveik ne ragadjanak meg az élet földszintjén, hanem a csillagok fölé emelkedjenek. Akit volt diákjai, kollégái évtizedek múlva is tisztelettel említenek, és köszönik neki azt a törődést, odafigyelést, segítséget, amelyben részesítette őket. A Katedra-díjas pedagógusnak nemcsak a saját személye a fontos. Olyan egyéniség ő, aki akkor boldog, ha embertársait is boldognak látja, ha sikeresen segíthet másokat, aki nem vár arra, hogy más mondja, mutassa meg neki, hogyan teheti szebbé, örömtelivé, sőt boldogabbá mások mindennapjait. Aki kiemelkedő módon értékeli és tiszteli a magyar kultúrát, azon belül is a felvidéki vagy a Felvidékről származó kiváló alkotók munkásságát tekintet nélkül arra, hogy a kultúra mely részterületén érték el a világ értő közönségének elismerését, illetve alkottak világszínvonalú műveket. Az ilyen pedagógus tanári elkötelezettsége mellett saját elhatározásából polgári társulásokat hoz létre, és a pályázatokon szerzett anyagi támogatással fokozatosan eléri, hogy az emberek megismerjék ezeket az alkotókat és a műveiket, megtanuljanak büszkék lenni a felvidéki gyökerekkel rendelkező világhírű magyar művészekre, sőt hihetetlen energiát fektet abba, hogy pályafutásukat önálló értékös publikációban, pontosabban publikációkban tárja az olvasók elé. Folytathatnám a sort, mi mindent jelent ezen laudáció, ám azt tartom a legfontosabbnak, hogy a Katedra-díjat odaítélő kuratórium megtalálta azt a pedagógust, akire az eddig elmondottak igenis maradék nélkül érvényesek. Így számomra nem marad más, mint az önök nevében is gratulálni Klemen Terézia kollégánónknak, aki 2019-ben átveheti Katedra-díjat.

A párkányi születésű díjazottunk a Budapesti Tudományegyetemen szerzett magyar nyelv – kommunikáció és történelem szakos tanári oklevelet, és lényegében egész eddigi életében pedagógusként, iskolaigazgatóként, magyarországi szakgimnázium tanáraként végezte mindenki által elismert

munkáját. Volt kollégái mindegyik munkahelyén csak a legmagasabb tisztelet és dicséret szavaival emlékeznek rá, példaképüknek tekintik őt a mai napig. Rendkívül fontosnak tartom kiemelni, hogy volt tanítványai valóban őszinte szeretettel és tisztelettel emlékeznek Klemen Terézia tanárnőjükre. Díjazottunk a pedagógiai munkásságán túl kiemelt feladatának tartja a magyar kultúra népszerűsítését és megszerettetését. Az általa létrehozott Lehár Ferenc Polgári Társaság elnökeként hosszú évek óta szervezi Komáromban a Lehár Nyár sorozatot, és a város vasárnap délutánonként addig szinte néptelen főtere ezeken a rendezvényeken kiválóan szórakozó, vidám mosolyú boldog emberek százaival telik meg. Az ugyancsak általa alapított Szlovákiai Civil Becsületrend Polgári Társulás pedig évek óta értékeli és Becsületrenddel jutalmazza azokat az egyéneket, akik önzetlenül, saját meggyőződésük és igazságszeretetük, embertársaik tisztelete által vezérelve teljesítik a saját belső meggyőződésük által diktált feladatokat, és konkrét tettekkel állnak ki az igazság, a hitelesség, az emberbaráti segítség tiszteletre méltó feladatainak teljesítésével. Feladatunknak tartom külön is kiemelni szakírói munkásságát, hiszen a közelmúltban jelent meg önálló publikációja, melyben a világ leghíresebb komolyzenei énekesei közé tartozó felvidéki származású Házy Erzsébet életpályájával, világsikert arató művészetével ismerteti meg az olvasókat, emellett már a kiadás előtti nyomdakész állapotban van a szintén felvidéki származású, ugyancsak világhírű zeneszerzőt, Lehár Ferencet bemutató monográfiája. Kitüntetettünk mindemellett egyetlen pedagógiai folyóiratunk, a Katedra rendszeres cikkírója. Nagyszerű, igazán tiszteletet és köszönetet érdemel Klemen Terézia életpályája, egész munkássága. Köszönet mindezt és őszinte gratuláció a ma átvett Katedra-díjhoz.

A laudáció a XXVIII. Katedra Napon, 2019. december 5-én hangzott el.